

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2015. gada 16. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Ekonomikas un monetārā politika — Eiropas Centrālās bankas (ECB) Padomes lēmumi par dažām tehniskām iezīmēm saistībā ar Eurosistēmas tiešajiem monetārajiem darījumiem sekundārajos valstu obligāciju tirgos — LESD 119. un 127. pants — ECB un Eiropas Centrālo banku sistēmas pilnvaras — Monetārās politikas transmisijas mehānisms — Cenu stabilitātes saglabāšana — Samērīgums — LESD 123. pants — Eurozonas dalībvalstu monetārās finansēšanas aizliegums

Lieta C-62/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesverfassungsgericht* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 14. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 10. februārī, tiesvedībā

Peter Gauweiler,

Bruno Bandulet u.c.,

Roman Huber u.c.,

Johann Heinrich von Stein u.c.,

Fraktion DIE LINKE im Deutschen Bundestag

pret

Deutscher Bundestag ,

piedaloties

Bundesregierung .

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*] un Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], E. Levits, A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], M. Bergere [*M. Berger*], A. Prehala [*A. Prechal*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*], K.G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*],

ģenerālvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

* Tiesvedības valoda – vācu.

sekretārs K. Malacek [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 14. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *P. Gauweiler* vārdā — *W.-R. Bub, Rechtsanwalt*, un *D. Murswiek*,
- *B. Bandulet* u.c. vārdā — *K. A. Schachtschneider*,
- *R. Huber* u.c. vārdā — *H. Däubler-Gmelin, Rechtsanwältin*, kā arī *C. Degenhart* un *B. Kempen*,
- *J. H. von Stein* u.c. vārdā — *M. C. Kerber, Rechtsanwalt*,
- *Fraktion DIE LINKE im Deutschen Bundestag* vārdā — *H.-P. Schneider* un *A. Fisahn*, kā arī *G. Gysi, Rechtsanwalt*,
- *Deutscher Bundestag* vārdā — *C. Calliess*,
- Vācijas valdības vārdā — *T. Henze* un *J. Möller*, pārstāvji, kā arī *U. Häde*,
- Īrijas vārdā — *E. Creedon* un *G. Hodge*, kā arī *T. Joyce*, pārstāvji, kuriem palīdz *M. Cush, SC*, *N. J. Travers, SC*, *M. J. Dunne, BL*, un *D. Moloney, BL*,
- Grieķijas valdības vārdā — *S. Charitaki, S. Lekkou* un *M. Skorila*, pārstāves,
- Spānijas valdības vārdā — *A. Rubio González* un *A. Sampol Pucurull*, kā arī *E. Chamizo Llatas*, pārstāvji,
- Francijas valdības vārdā — *F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas* un *F. Fize*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā — *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *P. Gentili, avvocato dello Stato*,
- Kipras valdības vārdā — *K. K. Kleanthous* un *N. Ioannou*, pārstāves,
- Nīderlandes valdības vārdā — *M. Bulterman* un *J. Langer*, pārstāvji,
- Polijas valdības vārdā — *B. Majczyna* un *C. Herma*, kā arī *K. Maćkowska*, pārstāvji,
- Portugāles valdības vārdā — *L. Inez Fernandes* un *P. Machado*, kā arī *L. Duarte*, pārstāvji,
- Somijas valdības vārdā — *J. Heliskoski* un *H. Leppo*, pārstāvji,
- Eiropas Parlamenta vārdā — *A. Neergaard* un *U. Rösslein*, kā arī *E. Waldherr*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā — *B. Martenczuk, C. Ladenburger, B. Smulders* un *J.-P. Keppenne*, pārstāvji,
- Eiropas Centrālās bankas (ECB) vārdā — *C. Zilioli*, kā arī *C. Kroppenstedt*, pārstāvji, kuriem palīdz *H.-G. Kamann, Rechtsanwalt*,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2015. gada 14. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Centrālās bankas (ECB) Padomes 2012. gada 6. septembra lēmumu par dažām tehniskām iezīmēm saistībā ar Eurosistēmas tiešajiem monetārajiem darījumiem sekundārajos valstu obligāciju tirgos (turpmāk tekstā – “lēmumi saistībā ar TMD”) spēkā esamību un LESD 119., 123. un 127. panta, kā arī 4. protokola par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem un Eiropas Centrālās bankas statūtiem (OV 2012, C 326, 230. lpp.; turpmāk tekstā – “protokols par ECBS un ECB”) 17.–24. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar vairākām konstitucionālajām sūdzībām un procesu strīda izšķiršanai starp konstitucionālajām iestādēm saistībā ar atbalstu, kuru *Deutsche Bundesbank* (Vācijas Federālā banka) sniedza šo lēmumu ieviešanai, un apgalvoto *Bundesregierung* (federālā valdība) un *Deutscher Bundestag* (federālā parlamenta apakšpalāta) bezdarbību saistībā ar minētajiem lēmumiem.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

Lēmumi saistībā ar TMD

- 3 Saskaņā ar ECB Padomes (turpmāk tekstā – “Padome”) 2012. gada 5. un 6. septembra 340. sanāksmes protokolu šī struktūrvienība “apstiprināja galvenos tiešo monetāro darījumu (TMD) rādītājus, kas tiks izplatīti paziņojumā presei [(turpmāk tekstā – “paziņojums presei”)], kas tiks publicēts pēc sanāksmes”.
- 4 Šajā protokolā minētajā paziņojumā presei bija minēts šādi:

“Kā tika paziņots 2012. gada 2. augustā, [Padome] šodien pieņēma lēmumus par dažām tehniskām iezīmēm saistībā ar Eurosistēmas [TMD] sekundārajos valstu obligāciju tirgos, lai nodrošinātu atbilstošu monetārās politikas transmisiju un monetārās politikas vienotību. Šie darījumi, ko sauc par [TMD], tiek veikti saskaņā ar šādu shēmu:

Nosacījumi [TMD] obligāts priekšnoteikums ir stingri un efektīvi nosacījumi, kas ir piesaistīti atbilstoši Eiropas Finanšu stabilitātes fonda/Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānisma [(turpmāk tekstā atbilstoši – “EFSF” un “ESM”)] programmai. Šāda programma var būt vai nu EFSF/ESM pilntiesīga makroekonomisko korekciju programma, vai piesardzības programma (kreditlīnija ar papildu nosacījumiem – “Enhanced Conditions Credit Line”), ja vien tā ietver EFSF/ESM iegāžu iespēju primārajā tirgū. Katrai konkrētajai valstij specifisku nosacījumu un šādas programmas uzraudzības izstrādē paredzēts iesaistīt arī SVF. Ja tiks konstatēta pilnīga atbilstība programmas nosacījumiem, Padome apsvērs, vai [TMD] veikšana nepieciešama no monetārās politikas viedokļa, un tos pārtrauks, ja būs sasniegti noteiktie mērķi vai ja tiks konstatēta neatbilstība makroekonomisko korekciju vai piesardzības programmai. Pēc rūpīgas izvērtēšanas Padome pilnīgi neatkarīgi un atbilstoši savam pilnvarojumam īstenot monetāro politiku lems par [TMD] uzsākšanu, turpināšanu un apturēšanu.

Tvērums [TMD] tiks apsvērti saistībā ar nākotnē īstenojamajām EFSF/ESM makroekonomisko korekciju vai piesardzības programmām, kā aprakstīts iepriekš. To veikšanas iespēju varēs apsvērt arī attiecībā uz dalībvalstīm, kurās pašlaik tiek īstenota kāda makroekonomisko korekciju programma, kad

šīs valstis atgūs pieeju obligāciju tirgum. Darījumi būs vērsti uz ienesīguma līknes isāko daļu un it īpaši uz valstu obligācijām ar samaksas termiņu no viena līdz trim gadiem. Attiecībā uz [TMD] apjomu kvantitatīvie ierobežojumi *ex ante* nav noteikti.

Attieksme pret kreditoriem Eurosistēmai attiecīgā tiesību aktā ir nodoms skaidri noteikt, ka saistībā ar eurozonas valstu emitētajām obligācijām, kuras Eurosistēma iegādāsies ar [TMD] palīdzību, uz Eurosistēmu attiecas tādi paši (*pari passu*) noteikumi kā uz privātajiem vai citiem kreditoriem atbilstoši šo obligāciju nosacījumiem.

Sterilizācija [TMD] rezultātā radusies likviditāte tiks pilnībā sterilizēta.

Pārredzamība Katru nedēļu tiks publicēts kumulētais saldo līdz brīdim, kad tiks īstenoti [TMD], kā arī atbilstoša tirgus vērtība. Katru mēnesi tiks publicēts vidējais ilgums un sadalījums pa valstīm.

Programma vērtspapīru tirgiem Pēc pieņemtā lēmuma par [TMD] tiek izbeigta vērtspapīru tirgus programma ("Securities Markets Programme" – *SMP*). Ar šīs programmas palīdzību pievienotā likviditāte tiks novirzīta kā iepriekš, un šīs programmas portfeli esošie vērtspapīri tiks saglabāti līdz beigu termiņam."

Pamattiesvedības un lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

- 5 Vairākas indivīdu grupas, tostarp viena, kuras atbalstam tika savākti vairāk nekā 11 000 parakstu, iesniedzējtiesā iesniedza dažādas konstitucionālās sūdzības par lēmumiem saistībā ar TMD un par apgalvoto *Bundesregierung* un *Deutscher Bundestag* bezdarbību saistībā ar šiem lēmumiem. Turklāt *Fraktion DIE LINKE im Deutschen Bundestag* saistībā ar procesu strīda izšķiršanai starp konstitucionālajām iestādēm cēla prasību, pieprasot konstatēt konkrētus *Deutscher Bundestag* pienākumus attiecībā uz minētajiem lēmumiem.
- 6 Šo prasību pamatojumam prasītāji pamatlietās norāda, pirmkārt, ka lēmumi saistībā ar TMD visi kopā veidojot *ultra vires* tiesību aktu, jo tie neietilpstot ECB pilnvarojumā un pārkāpjot LESD 123. pantu, un, otrkārt, ka šie lēmumi pārkāpjot Vācijas Pamatlikumā (*Grundgesetz*) iekļauto demokrātijas principu un tādējādi apdraudot Vācijas konstitucionālo identitāti.
- 7 *Bundesverfassungsgericht* (Federālā Konstitucionālā tiesa) norāda, ka, ja lēmumi saistībā ar TMD pārsniedz ECB pilnvarojumu vai pārkāpj LESD 123. pantu, tai šīs dažādās prasības būs jāapmierina.
- 8 Tā it īpaši, atsaucoties uz LES 5. panta 1. un 2. punktā norādīto kompetences piešķiršanas principu, šajā ziņā norāda, ka ECBS piešķirtajam pilnvarojumam ir jānosaka šauras robežas, lai tiktu izpildītas demokrātijas prasības, un ka šo robežu ievērošanai ir jānosaka pilna tiesas pārbaude. No Tiesas judikatūras izrietot, ka šāda pārbaude neesot pretrunā ECB neatkarībai, jo šī neatkarība esot saistīta tikai ar pilnvarām, kas ECB noteiktas līgumos, nevis ar tās pilnvarojuma apmēra un piemērojamas noteikšanu.
- 9 Iesniedzējtiesa turklāt norāda, ka apstākļi, ka ar šiem lēmumiem tikai tiek paziņots par tiesību aktu pieņemšanu nākotnē, ja tiek pieņemts, ka šāda paziņošana ir pierādīta, nenozīmē, ka prasītāju pamatlietās prasības nav pieņemamas, jo var būt piemērojama preventīva tiesas aizsardzība, piemērojot valsts procesuālos noteikumus, lai novērstu nenovēršamu seku iestāšanos.

10 Šādos apstākļos *Bundesverfassungsgericht* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) a) Vai ECB Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums par tiešo monetāro darījumu tehniskām iezīmēm ir nesaderīgs ar LESD 119. pantu un 127. panta 1. un 2. punktu, kā arī protokola par ECBS statūtiem un ECB statūtiem 17.–24. pantu, jo tas pārsniedz šajās normās reglamentētās ECB pilnvaras monetārās politikas jomā un iejaucas dalībvalstu kompetencē?

Vai ECB pilnvaru pārsniegšana izriet it īpaši no tā, ka tās Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums:

- i) ir saistīts ar tādām ekonomikas politikas atbalsta programmām kā EFSF vai ESM (nosacījumi);
- ii) paredz tikai dažu dalībvalstu valsts obligāciju iegādi (selektivitāte);
- iii) paredz programmas valsts obligāciju iegādi papildus EFSF vai ESM atbalsta programmām (paralēlisms);
- iv) varētu apiet EFSF vai ESM atbalsta programmu ierobežojumus un nosacījumus (apiešana)?

b) Vai ECB Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums par tiešo monetāro darījumu tehniskām iezīmēm ir nesaderīgs ar LESD 123. pantā nostiprināto budžeta monetārās finansēšanas aizliegumu?

Vai atbilstību LESD 123. pantam it īpaši nepieļauj tas, ka ECB Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums:

- i) neparedz valsts obligāciju iegādes kvantitatīvo ierobežojumu (apjoms);
- ii) neparedz nekādu laika intervālu starp valsts obligāciju emisiju primārajā tirgū un ECB sistēmas īstenoto obligāciju iegādi sekundārajā tirgū (tirgus cenas veidošana);
- iii) pieļauj, ka visas iegādātās valsts obligācijas tiek turētas līdz beigu termiņam (iejaukšanās tirgus loģikā);
- iv) neparedz konkrētas prasības iegādājamo valsts obligāciju kredīt kvalitātei (saistību neizpildes risks);
- v) paredz vienādu attieksmi pret ECBS un privātiem vai citiem valsts obligāciju īpašniekiem (parāda atlaišana)?

2) Pakārtoti, gadījumam, ja Tiesa uzskatītu, ka ECB Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums par tiešo monetāro darījumu tehniskām iezīmēm kā Eiropas Savienības iestādes akts nevar būt lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets atbilstoši LESD 267. panta pirmās daļas b) punktam,

a) vai LESD 119. pants un 127. pants, kā arī protokola par ECBS statūtiem un ECB statūtiem 17.–24. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie – alternatīvi vai kumulatīvi – ļauj Eurosistēmai:

- i) valsts obligāciju iegādi pakārtot tādu ekonomikas politikas atbalsta programmu kā EFSF vai ESM esamībai un ievērošanai (nosacījumi);

- ii) iegādāties tikai noteiktu dalībvalstu valsts obligācijas (selektivitāte);
 - iii) paredzēt programmas valstu valsts obligāciju iegādi papildus EFSF vai ESM atbalsta programmām (paralēlisms);
 - iv) apiet EFSF vai ESM atbalsta programmu ierobežojumus un nosacījumus (apiešana)?
- b) Vai LESD 123. pants, ņemot vērā budžeta monetārās finansēšanas aizliegumu, ir interpretējams tādējādi, ka Eurosistēmai – alternatīvi vai kumulatīvi – ir ļauts:
- i) iegādāties valsts obligācijas bez kvantitatīva ierobežojuma (apjoms);
 - ii) iegādāties valsts obligācijas bez minimāla laika intervāla attiecībā uz to emisiju primārajā tirgū (tirgus cenas veidošana);
 - iii) pieļaut, ka visas iegādātās valsts obligācijas tiek turētas līdz beigu termiņam (iejaukšanās tirgus loģikā);
 - iv) iegādāties valsts obligācijas bez minimālām to kredītkvalitātes prasībām (saistību neizpildes risks);
 - v) paredzēt vienādu attieksmi pret ECBS un privātiem vai citiem valsts obligāciju īpašniekiem (parāda atlaišana);
 - vi) ietekmēt cenu veidošanos, hronoloģiskā kopsakarā ar eurozonas dalībvalstu valsts obligāciju emisiju izsakot nodomu iegādāties obligācijas vai citādā veidā (iegādes primārajā tirgū veicināšana)?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

- 11 Itālijas valdība norāda, ka Tiesa nevar izskatīt šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo iesniedzējtiesa neatzīst atbildes, ko Tiesa sniegtu uz šo lūgumu, galīgo un saistošo interpretatīvo vērtību. Šī valdība faktiski uzskata, ka šī tiesa norāda, ka tā ir galīgi atbildīga lemt par attiecīgo lēmumu spēkā esamību Vācijas pamatlikumā paredzēto nosacījumu un ierobežojumu gaismā.
- 12 Šajā ziņā, protams, ir jānorāda, ka Tiesa spriedumā *Kleinwort Benson* (C-346/93, EU:C:1995:85) ir atzinusi, ka tai nav kompetences lemt, ja iesniedzējtiesai Tiesas sniegtā interpretācija nav saistoša. Tiesai prejudiciālā nolēmuma ietvaros nav kompetences sniegt atbildes, kam ir tikai konsultatīva ietekme (šajā ziņā skat. spriedumu *Kleinwort Benson*, C-346/93, EU:C:1995:85, 23. un 24. punkts).
- 13 Tomēr šajā lietā nebija jāveic Savienības tiesību interpretācija, jo Tiesa tika lūgta interpretēt attiecīgo Savienības tiesību aktu, lai iesniedzējtiesa varētu lemt par valsts tiesību piemērojamību situācijā, kad valsts tiesībās nebija tiešas un beznosacījuma atsauces uz Savienības tiesībām, bet tajās tikai paraugam tika izmantots attiecīgais Savienības tiesību akts, vien daļēji atspoguļojot tā formulējumu (šajā ziņā skat. spriedumus *Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio*, C-217/05, EU:C:2006:784, 21. punkts, un *Les Vergers du Vieux Tauves*, C-48/07, EU:C:2008:758, 24. punkts).

- 14 Jākonstatē, ka šīs lietas apstākļi būtiski atšķiras no lietas, kurā tika pasludināts spriedums *Kleinwort Benson* (C-346/93, EU:C:1995:85), jo šajā gadījumā lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas tieši uz Savienības tiesību interpretāciju un piemērojamību, kas nozīmē, ka šim spriedumam ir konkrēta ietekme uz pamatlietas risinājumu.
- 15 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru ar LESD 267. pantu tiek izveidota tiesas sadarbības procedūra starp Tiesu un dalībvalstīm (it īpaši skat. spriedumus *SAT Fluggesellschaft*, C-364/92, EU:C:1994:7, 9. punkts, kā arī *ATB* u.c., C-402/98, EU:C:2000:366, 29. punkts). Šajā procedūrā, kas pamatota ar nepārprotamu valsts tiesu un Tiesas funkciju sadali, ikviens lietas faktu vērtējums ir valsts tiesas kompetencē, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt, cik lielā mērā ir vajadzīgs prejudiciāls nolēmums, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi (šajā ziņā it īpaši skat. spriedumus *WWF* u.c., C-435/97, EU:C:1999:418, 31. punkts, kā arī *Lucchini*, C-119/05, EU:C:2007:434, 43. punkts), savukārt Tiesa ir pilnvarota vienīgi lemt par Savienības tiesību akta interpretāciju vai spēkā esamību, ņemot vērā faktus, kurus tai ir norādījuši valsts tiesa (spriedums *Eckelkamp* u.c., C-11/07, EU:C:2008:489, 52. punkts).
- 16 Ir arī jāatgādina, ka no pastāvīgās Tiesas judikatūras izriet, ka Tiesas sniegts prejudiciāls nolēmums ir saistošs valsts tiesai attiecībā uz konkrēto Savienības iestāžu aktu interpretāciju vai spēkā esamību, lai panāktu risinājumu pamatlietā (skat. it īpaši spriedumus *Fazenda Pública*, C-446/98, EU:C:2000:691, 49. punkts, un *Elchinov*, C-173/09, EU:C:2010:581, 29. punkts).
- 17 No tā izriet, ka uz iesniedzējtiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatbild.

Par pieņemamību

- 18 Īrija, Grieķijas, Spānijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes, Portugāles un Somijas valdība, kā arī Eiropas Parlaments, Eiropas Komisija un ECB, balstoties uz dažādiem pamatiem, apstrīd lūguma sniegt prejudiciālu jautājumu vai atsevišķu tajā ietilpstošu jautājumu pieņemamību.
- 19 Vispirms Itālijas valdība norāda, ka pamatlieta esot fiktīva un mākslīga. Pamatlietai neesot priekšmeta, ne tikai tādēļ, ka nav pierādīta nepieciešamība sniegt preventīvu aizsardzību prasītājiem pamatlietā vai ka tiem būtu nodarīts kaitējums, bet arī tādēļ, ka apgalvoto *Deutscher Bundestag* bezdarbību pašu par sevi nekādā veidā nevarot kvalificēt. Šīs prasības turklāt iesniedzējtiesai esot bijušas jāatzīst par nepieņemamām, jo tās attiecas uz Savienības aktiem, kas nav tiesību akti. Turklāt attiecīgā pamatlieta faktiski neradot jautājumu par acīmredzamu pilnvaru pārsniegšanu saistībā ar Vācijas konstitucionālo identitāti.
- 20 Itālijas valdība turklāt uzskata, ka jautājumi ir abstrakti un hipotētiski, jo tie ir balstīti uz pieņēmumu virkni, it īpaši attiecībā uz saikni starp valsts obligāciju iegādi un ekonomiskās palīdzības programmu ievērošanu, šīs iegādes apmēra kvantitatīvā ierobežojuma neesamību vai ECB zaudējumu risku neņemšanu vērā.
- 21 Grieķijas valdība arī norāda, ka uzdotie jautājumi ir hipotētiski, balstoties uz faktu, ka ECB neesot veikusi nevienu pasākumu, kas tieši ietekmētu tiesības, kas ar Savienības tiesībām būtu piešķirtas prasītājiem pamatlietās. Somijas valdība savukārt norāda, ka otrs jautājums ir nepieņemams, jo tas attiecas uz ECB un eurozonas valstu centrālo banku hipotētiskām darbībām.
- 22 Turklāt, skaidri nenorādot uz iebildi par nepieņemamību, Spānijas valdība norāda, ka valsts procedūra, kas ir lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatā, ir pretrunā ar LESD 263. un 267. pantu ieviestajai Savienības tiesību aktu spēkā esamības pārbaudes sistēmai, ņemot vērā, ka tā rada iespēju celt tiešu prasību par Savienības tiesību akta spēkā esamību, neievērojot LESD 263. pantā noteiktos pieņemamības nosacījumus prasībām atcelt tiesību aktu.

- 23 Visbeidzot Īrija, Grieķijas, Spānijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Portugāles valdība, kā arī Parlaments, Komisija un ECB uzskata, ka pirmais jautājums ir nepieņemams, jo jautājums par spēkā esamības izvērtēšanu nevarot attiekties uz sagatavojošu tiesību aktu vai aktu, kam nav juridisku seku, kādi ir lēmumi saistībā ar TMD.
- 24 Pirmkārt, attiecībā uz apgalvojumiem, ka pamatlieta esot fiktīva un mākslīga un prejudiciālie jautājumi – hipotētiski, jāatgādina, kā tas izriet no šī sprieduma 15. punkta, ka tikai valsts tiesa, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai tās uzdotie jautājumi. Līdz ar to gadījumā, ja uzdotie jautājumi ir par Savienības tiesību normu interpretāciju vai spēkā esamību, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (šajā ziņā skat. spriedumu *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 25 No tā izriet, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju attiecas atbilstības pieņēmums. Valsts tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesa var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību normas interpretācijai vai spēkā esamības izvērtējumam nav nekāda sakara ar pamatlītas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, ja izvirzītā problēma ir hipotētiska vai ja Tiesai nav zināmi faktiskie vai juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (šajā ziņā skat. spriedumu *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Šajā gadījumā Itālijas valdības izvirzīto argumentu, lai pamatotu pamatlītas fiktīvo un mākslīgo raksturu un uzdoto jautājumu hipotētisko raksturu, pamatā ir kritika par attiecīgo prasību pamatlītas pieņemamību un iesniedzējtiesas veikto faktu novērtējumu, lai piemērotu valsts tiesībās noteiktos kritērijus. Tiesai nav nedz jāapstrīd šis vērtējums, kas šajā procedūrā ir valsts tiesas kompetencē (šajā ziņā skat. spriedumu *Lucchini*, C-119/05, EU:C:2007:434, 43. punkts), nedz jāpārbauda, vai lēmums uzdot prejudiciālus jautājumus tika pieņemts atbilstoši valsts tiesību normām par tiesu darba organizāciju un procedūru (spriedums *Schnorbus*, C-79/99, EU:C:2000:676, 22. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi šie argumenti nav pietiekami, lai atspēkotu iepriekšējā punktā norādīto atbilstības pieņēmumu.
- 27 Attiecībā uz apstākli, uz kuru norāda Grieķijas un Somijas valdība, ka paziņojumā presei minētā valsts obligāciju iegādes programma netika īstenota un ka tā varēs tikt īstenota tikai pēc tam, kad tiks pieņemti jauni tiesību akti, jānorāda, ka tādēļ prasībām pamatlītas nezūd to priekšmets, kā to norāda iesniedzējtiesa, jo Vācijas tiesības atsevišķos apstākļos šādā situācijā ļauj sniegt preventīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- 28 Lai gan taisnība, ka prasības pamatlītas, kuru mērķis ir novērst apdraudētu tiesību pārkāpumu, ir balstītas uz hipotētiskiem pieņēmumiem, tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka Vācijas tiesībās tās ir atļautas. Ciktāl LESD 267. pantā paredzētās tiesvedības ietvaros valsts tiesību interpretāciju veic tikai valsts tiesa (spriedums *Križan* u.c., C-416/10, EU:C:2013:8, 58. punkts), tas, ka lēmumi saistībā ar TMD vēl nav īstenoti un ka tie var tikt īstenoti tikai pēc tam, kad tiks pieņemti jauni tiesību akti, nevar tomēr likt noliegt, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilst objektīvai nepieciešamībai atrisināt strīdu, ko izskata minētā tiesa (pēc analogijas skat. spriedumu *Bosman*, C-415/93, EU:C:1995:463, 65. punkts).
- 29 Otrkārt, attiecībā uz apgalvoto neatbilstību starp valsts pamattiesvedību un sistēmu, kas ieviesta ar LESD 263. un 267. pantu, jāatgādina, ka Tiesa vairākkārt ir lēmusi par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību saistībā ar atvasināto tiesību aktu spēkā esamību, kuri iesniegti saistībā ar tiesiskuma pārbaudes (“judicial review”) prasībām, kādas ir paredzētas Apvienotās Karalistes tiesībās. Tiesa, balstoties uz faktu, ka saskaņā ar valsts tiesībām attiecīgās personas var celt prasību par ieceres likumības pārbaudi vai Apvienotās Karalistes valdības pienākumu panākt atbilstību Savienības tiesību aktam, secināja, ka privātpersonu iespēja valsts tiesās prasīt vispārēji piemērojama Savienības tiesību

akta atzīšanu par spēkā neesošu nav atkarīga no nosacījuma, vai šis akts faktiski jau bijis piemērošanas pasākumu, kas pieņemti saskaņā ar valsts tiesībām, priekšmets. Šajā sakarā pietiek ar to, ka valsts tiesai ir jāizskata īsts strīds, kurā šāda akta spēkā esamība netieši tiek izvirzīta (šajā ziņā skat. spriedumus *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, C-491/01, EU:C:2002:741, 36. un 40. punkts, kā arī *Intertanko u.c.*, C-308/06, EU:C:2008:312, 33. un 34. punkts). No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka tā tas ir šajā gadījumā.

- 30 Treškārt, attiecībā uz šī sprieduma 23. punktā izklāstītajiem argumentiem, kas īpaši attiecas uz pirmo jautājumu, jānorāda, ka šajā lietā iesniedzējtiesa vērsās Tiesā, lai tā noteiktu, vai LESD 119. pants, 123. panta 1. punkts un 127. panta 1. un 2. punkts, kā arī protokola par ECBS un ECB 17.–24. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj ECBS pieņemt paziņojumā presei izziņoto valsts obligāciju iegādes programmu sekundārajos tirgos.
- 31 Ņemot vērā iepriekš minēto, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatzīst par pieņemamu.

Par lietas būtību

- 32 Uzdodot savus jautājumus, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 119. pants, 123. panta 1. punkts un 127. panta 1. un 2. punkts, kā arī protokola par ECBS un ECB 17.–24. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj ECBS pieņemt valsts obligāciju iegādes programmu sekundārajos tirgos, kā tas tika norādīts paziņojumā presei.

Par LESD 119. pantu un 127. panta 1. un 2. punktu, kā arī par protokola par ECBS un ECB 17.–24. pantu

- 33 Iesniedzējtiesa vaicā, vai paziņojumā presei izziņotā valsts obligāciju iegādes programma sekundārajos tirgos var ietilpt primārajās tiesībās noteiktajās ECBS pilnvarās.

– Par ECBS pilnvarām

- 34 Vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar LESD 119. panta 2. punktu dalībvalstu un Savienības darbības paredz ieviest vienotu valūtu, euro, kā arī noteikt un veidot vienotu monetāro politiku un valūtas maiņas kursa politiku (spriedums *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 48. punkts).
- 35 Konkrētāk, attiecībā uz monetāro politiku no LESD 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka Savienībai šajā jomā ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro (šajā ziņā skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 50. punkts).
- 36 Saskaņā ar LESD 282. panta 1. punktu ECB un dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, centrālās bankas, kas kopā veido Eurosistēmu, īsteno Savienības monetāro politiku (spriedums *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 49. punkts). Saskaņā ar LESD 282. panta 4. punktu ECB veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai veiktu tās uzdevumus saskaņā ar LESD 127.–133. pantu un 138. pantu, kā arī saskaņā ar ECBS un ECB statūtos izklāstītajiem nosacījumiem.
- 37 Šādā ietvarā ECBS, piemērojot LESD 127. panta 2. punktu, ir jānosaka un jāīsteno šī politika.
- 38 Precīzāk, no LESD 129. panta 1. punkta, lasot to kopā ar protokola par ECBS un ECB 12. panta 1. punktu, izriet, ka Padome definē Savienības monetāro politiku un ka ECB valde īsteno šo politiku saskaņā ar Padomes pieņemtām pamatnostādņēm un lēmumiem.

- 39 Turklāt no šī protokola 12. panta 1. punkta trešās daļas izriet, ka ECB, lai veiktu darījumus, kas ietilpst ECBS uzdevumos, vērsas pēc palīdzības valstu centrālajās bankās, ciktāl tā to atzīst par iespējamu un lietderīgu; šīm bankām saskaņā ar minētā protokola 14. panta 3. punktu ir jādarbojas saskaņā ar ECB pamatnostādņiem un norādījumiem.
- 40 Turklāt no LESD 130. panta izriet, ka ECBS savu uzdevumu definēt un īstenot Savienības monetāro politiku veic neatkarīgi. No šī panta formulējuma izriet, ka tā mērķis ir aizsargāt ECBS un tās lēmējinstiūcijas no ārējās ietekmes, kas varētu ietekmēt uzdevumu izpildi, kas ECBS ir noteikta LESD un protokolā par ECBS un ECB. Tādējādi minētā panta mērķis būtībā ir aizsargāt ECBS no jebkāda politiskā spiediena, lai tā varētu efektīvi sasniegt tai uzticēto uzdevumu mērķus, neatkarīgi izmantojot tai šai sakarā ar primārajiem tiesību aktiem piešķirtās īpašās pilnvaras (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/ECB, C-11/00, EU:C:2003:395, 134. punkts).
- 41 Saskaņā ar LES 5. panta 2. punktā noteikto kompetences piešķiršanas principu ECBS ir jārikojas saskaņā ar pilnvarām, ko tai piešķir primārās tiesības, un tādējādi tai nav tiesību pieņemt un īstenot programmu, kas atrastos ārpus jomas, kas ar primārajām tiesībām noteikta monetārajai politikai. Lai nodrošinātu šī principa ievērošanu, ECBS akti atbilstoši līgumos paredzētajiem nosacījumiem ir pakļauti Tiesas pārbaudei tiesā (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/ECB, C-11/00, EU:C:2003:395, 135. punkts).
- 42 Šajā ziņā ir jānorāda, ka LESD nav ietverta precīza monetārās politikas definīcija, bet tajā ir definēti gan monetārās politikas mērķi, gan līdzekļi, kas ir ECBS rīcībā šīs politikas īstenošanai (šajā ziņā skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 53. punkts).
- 43 Tādējādi saskaņā ar LESD 127. panta 1. punktu un 282. panta 2. punktu Savienības monetārās politikas galvenais mērķis ir saglabāt cenu stabilitāti. Turklāt šie paši noteikumi paredz, ka, neietekmējot šo mērķi, ECBS atbalsta vispārējās Savienības politikas jomas, lai veicinātu to mērķu īstenošanu, kas definēti LES 3. pantā (šajā ziņā skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 54. punkts).
- 44 Tādējādi protokolu par ECBS un ECB raksturo skaidrs pilnvarojums, kura galvenais mērķis ir nodrošināt cenu stabilitāti. Šī pilnvarojuma specifiku vēl pastiprina atsevišķu ECBS un ECB statūtu daļu reformas procesi.
- 45 Attiecībā uz līdzekļiem, kas ar primārajām tiesībām ir piešķirti ECBS šo mērķu īstenošanai, ir jānorāda, ka protokola par ECBS un ECB IV nodaļā, kurā ir precizētas ECBS monetārās funkcijas un nodrošinātās operācijas, ir uzskaitīti instrumenti, kurus ECBS var izmantot monetārās politikas ietvaros.

– Par monetārās politikas ierobežojumiem

- 46 No Tiesas judikatūras izriet, ka, lai noteiktu, vai pasākums ietilpst monetārās politikas jomā, galvenokārt ir jābalstās uz šī pasākuma mērķiem. Nozīme ir arī līdzekļiem, kas ar šo pasākumu tiek īstenoti, lai sasniegtu šos mērķus (šajā ziņā skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 53. un 55. punkts).
- 47 Pirmkārt, attiecībā uz pamatlietā minētās programmas mērķiem, no paziņojuma presei izriet, ka tās mērķis ir gan nodrošināt atbilstošu monetārās politikas transmisiju, gan šīs politikas vienotību.
- 48 No vienas puses, monetārās politikas vienotības mērķis veicina šīs politikas mērķu sasniegšanu, ciktāl tai saskaņā ar LESD 119. panta 2. punktu ir jābūt "vienotai".
- 49 No otras puses, atbilstošas monetārās politikas transmisijas saglabāšanas mērķis gan saglabā minētās politikas vienotību, gan veicina tās galvenā mērķa sasniegšanu – cenu stabilitātes saglabāšanu.

- 50 ECBS spēja ietekmēt cenu izmaiņas ar tās monetārās politikas lēmumu palīdzību lielā mērā ir atkarīga no impulsu, kurus tā rada monetārajā tirgū, transmisijas dažādās ekonomikas nozarēs. Tādējādi monetārās politikas transmisijas mehānisma nepilnīga darbība var padarīt par neefektīviem ECBS lēmumus eurozonas daļā un tādējādi apdraudēt monetārās politikas vienotību. Turklāt, tā kā transmisijas mehānisma nepilnīga darbība maina ECBS veikto pasākumu efektivitāti, nenovēršami tiek ietekmēta tās kapacitāte nodrošināt cenu stabilitāti. Tādējādi pasākumi, kuru mērķis ir aizsargāt šo transmisijas mehānismu, var būt saistīti ar LESD 127. panta 1. punktā definēto galveno mērķi.
- 51 Tas, ka paziņojumā presei izziņotā programma, iespējams, var veicināt arī ekonomikas politikā ietilpstošās eurozonas stabilitāti (šajā ziņā skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 56. punkts), nevar likt apstrīdēt šo analīzi.
- 52 Monetārās politikas pasākums nevar tikt pielīdzināts ekonomiskās politikas pasākumam tādēļ vien, ka tam varētu būt netieša ietekme uz eurozonas stabilitāti (pēc analogijas skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 56. punkts).
- 53 Otrkārt, attiecībā uz pasākumiem, kas paredzēti, lai sasniegtu paziņojumā presei izziņotajā programmā norādītos mērķus, nav strīda par to, ka šādas programmas īstenošana ietver tiešos monetāros darījumus sekundārajos valsts obligāciju tirgos.
- 54 No protokola par ECBS un ECB 18. panta, kas ietverts tā IV nodaļā, 1. punkta skaidri izriet, ka, lai sasniegtu ECBS mērķus un veiktu tās uzdevumus, kas izriet no primārajām tiesībām, ECB un valstu centrālās bankas principā var darboties finanšu tirgos, tieši pērkot un pārdodot tirgojamus instrumentus euro valūtā. No tā izriet, ka darbībās, kuras Padome paredzēja paziņojumā presei, tiek izmantots kāds no primārajās tiesībās paredzētajiem monetārās politikas instrumentiem.
- 55 Attiecībā uz paziņojumā presei norādīto programmas selektīvo raksturu ir jāatgādina, ka šīs programmas mērķis ir novērst traucējumus monetārās politikas transmisijas mehānismā, ko radījuši īpašā atsevišķu dalībvalstu izlaisto valsts obligāciju situācija. Šādos apstākļos fakts, ka minētā programma attiecas tikai uz šīm valsts obligācijām, pats par sevi tādējādi nenozīmē, ka ECBS izmantotie instrumenti neietilpst monetārajā politikā. Turklāt nav tādu LESD noteikumu, kas liktu ECBS darboties finanšu tirgos, izmantojot vispārējus pasākumus, kas noteikti ir piemērojami visām eurozonas valstīm.
- 56 Ievērojot šos apstākļus, šķiet, ka, ņemot vērā paziņojumā presei izziņotās programmas mērķus un līdzekļus tās sasniegšanai, šāda programma ietilpst monetārās politikas jomā.
- 57 Apstākļi, ka šādas programmas īstenošana ir pakļauta pilnīgai EFSF vai ESM makroekonomisko korekciju programmai, šo konstatējumu nemaina.
- 58 Protams, ka nav izslēgts, ka valsts obligāciju iegādes programma, kurai ir šādas pazīmes, var netieši pastiprināt pamudinājumu ievērot šīs korekcijas programmas, un tādējādi zināmā mērā atvieglot ekonomikas politikā piemērojamo mērķu sasniegšanu.
- 59 Tomēr šāda netieša ietekme nenozīmē, ka šī programma ir jāpielīdzina ekonomikas politikas pasākumam, jo no LESD 119. panta 2. punkta, 127. panta 1. punkta un 282. panta 2. punkta izriet, ka, neietekmējot cenu stabilitātes mērķi, ECBS atbalsta vispārējās Savienības ekonomiskās politikas jomas.
- 60 Jāpiebilst, ka, neatkarīgi pakļaujot paziņojumā presē izziņotās programmas īstenošanu pilnīgai EFSF vai ESM makroekonomisko korekciju programmai, ECBS nodrošina, ka tās monetārā politika dalībvalstīm, kurās tā iegādājas valstu obligācijas, nesniedz finansēšanas iespējas, kas tām ļautu atkāpties no korekciju programmām, kurām tās ir piekritušas. Tādējādi ECBS izvairās no tā, ka tās pieņemtie monetārās politikas pasākumi būtu pretrunā dalībvalstu virzītās ekonomiskās politikas efektivitātei.

- 61 Turklāt, ciktāl saskaņā ar LESD 127. panta 1. punktu, lasot to kopā ar LESD 119. panta 3. punktu, ECBS ir jāievēro pamatprincips, saskaņā ar kuru valsts finansēm ir jābūt stabilām, paziņojumā presei izziņotajā programmā norādītie nosacījumi, kas ļauj izvairīties no tā, ka šī programma rosina dalībvalstis pasliktināt budžeta situāciju, nevar tikt uzskatīti par tādiem, kas paplašina programmu ārpus primārajās tiesībās noteiktā monetārās politikas ietvara.
- 62 Jāpiebilst, ka tas, ka attiecīgā dalībvalsts pilnībā ievēro no korekcijas programmas, kuru tā ir apstiprinājusi, izrietošās saistības, katrā ziņā nav uzskatāms par pienācīgu nosacījumu, lai pamatotu ECBS iesaistīšanos paziņojumā presei izziņotajā programmā, jo šāda iesaistīšanās joprojām ir stingri pakārtota tam, ka pastāv traucējumi monetārās politikas transmisijas mehānismā vai šīs politikas vienotībā.
- 63 Šādos apstākļos tas, ka var uzskatīt, ka valsts obligāciju iegāde sekundārajā tirgū ietilpst ekonomiskajā politikā, ja to īsteno ESM, ar nosacījumu, ka ir ievērota makroekonomiskās korekcijas programma (šajā ziņā skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 60. punkts), nenozīmē, ka tāpat ir jābūt arī tad, ja šo instrumentu izmanto ECBS paziņojumā presei izziņotajā programmā.
- 64 Šajā gadījumā būtiska nozīme ir atšķirībām starp ESM un ECBS mērķiem. Kā izriet no šī sprieduma 48.–52. punkta, tādu programmu, kāda ir aplūkota pamatlietā, var īstenot tikai tik lielā mērā, cik tas ir nepieciešams cenu stabilitātes saglabāšanai; pašas ESM iesaistīšanās mērķis ir aizsargāt eurozonas stabilitāti, un šis mērķis neietilpst monetārās politikas jomā (šajā ziņā skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 56. punkts).
- 65 Šī analīze arī mudina izslēgt iespējamību, ka paziņojumā presei izziņotās programmas mērķis ir apiet nosacījumus, kas ierobežo ESM darbības sekundārajos tirgos, ciktāl ar ECBS iesaistīšanos nav paredzēts aizstāt ESM iesaistīšanos tās mērķu sasniegšanai, bet, gluži otrādi, tā ir jāīsteno neatkarīgā veidā atkarībā no pašas monetārās politikas mērķiem.
- Par samērīgumu
- 66 No LESD 119. panta 2. punkta un 127. panta 1. punkta, lasot tos kopā ar LES 5. panta 4. punktu, izriet, ka monetārajā politikā ietilpstošā obligāciju iegādes programma var tikt pieņemta un īstenota tikai tiktāl, ciktāl tajā ietilpstošie pasākumi ir samērīgi ar šīs politikas mērķiem.
- 67 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru samērīguma princips prasa, lai Savienības iestāžu akti būtu piemēroti ar attiecīgo tiesisko regulējumu sasniedzamo leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu šo mērķu sasniegšanai vajadzīgo (šajā ziņā skat. spriedumu *Association Kokopelli*, C-59/11, EU:C:2012:447, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 68 Attiecībā uz šo nosacījumu ievērošanas pārbaudi tiesā, tā kā ECBS, izstrādājot un īstenojot paziņojumā presei izziņoto atvērta tirgus operāciju programmu, ir jāveic tehniska rakstura izvēle un sarežģītas prognozes un vērtējumi, šajā ziņā tai ir jāatzīst plaša rīcības brīvība (pēc analogijas skat. spriedumus *Afton Chemical*, C-343/09, EU:C:2010:419, 28. punkts, kā arī *Billerud Karlsborg* un *Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664, 35. punkts).
- 69 Tādējādi gadījumā, ja Savienības iestādei ir plaša rīcības brīvība, pārbaudei saistībā ar atsevišķu procesuālo garantiju ievērošanu ir fundamentāla nozīme. Viena no šīm garantijām ir ECBS pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus attiecīgās lietas apstākļus un atbilstoši pamatot savu nolēmumu.
- 70 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru, kaut arī LESD 296. panta 2. punktā prasītajā Savienības tiesību akta pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jābūt norādītai attiecīgā tiesību akta autora argumentācijai, lai ieinteresētās personas varētu iepazīties ar veiktā pasākuma pamatojumu un Tiesa varētu veikt savu pārbaudi, tajā tomēr nav prasīts, lai pamatojumā būtu norādīti

visi atbilstošie tiesību vai faktiskie elementi. Pienākuma norādīt pamatojumu izpilde turklāt ir jānovērtē, ņemot vērā ne tikai tiesību akta tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kas reglamentē attiecīgo jomu (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/Padome C-63/12, EU:C:2013:752, 98. un 99. punkts, kā arī minētā judikatūra).

- 71 Šajā gadījumā, lai gan pienākuma ievērot pamatojumu ievērošanas izvērtējums var tikt veikts, tikai pamatojoties uz formāli pieņemtu lēmumu, tomēr jānorāda, ka paziņojums presei, kā arī Padomes sanāksmē, kurā šis paziņojums tika apstiprināts, izvērtēto tiesību aktu projekti ļauj atklāt minētajā paziņojumā izziņotās programmas būtiskos elementus un ļauj Tiesai īstenot tās pārbaudi.
- 72 Pirmkārt, attiecībā uz paziņojumā presei izziņotās programmas piemērotību sasniegt ECBS mērķus, no šī paziņojuma un no ECB sniegtā skaidrojuma izriet, ka šīs programmas pamatā ir eurozonas ekonomiskās situācijas analīze, saskaņā ar kuru dienā, kad minētā programma tika izziņota, dažādu eurozonas valstu obligāciju procentu likmēm bija lielas svārstības un ārkārtīgi lielas atšķirības. ECB uzskata, ka šīs atšķirības neradās tikai makroekonomisko atšķirību dēļ šajās valstīs, bet to iemesls daļēji bija pārāk augstas dažu dalībvalstu izdotajām obligācijām noteiktās riska prēmijas, kuru mērķis bija novērst draudošo eurozonas izjukšanu.
- 73 Šī īpašā situācija ievērojami novājinātu ECBS monetārās politikas transmisijas mehānismu, novedot pie banku refinansēšanas nosacījumu un kredīta izmaksu fragmentācijas, kas ievērojami ierobežotu ECBS impulsu ietekmi uz ekonomiku būtiskā eurozonas daļā.
- 74 Ņemot vērā Tiesai šīs tiesvedības laikā iesniegtos apstākļus, nešķiet, ka šajā eurozonas ekonomiskās situācijas analīzē brīdī, kad tika izziņota pamatlietā aplūkotā programma, būtu pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 75 Šajā ziņā iesniedzējtiesas norādītais apstāklis, ka minētā pamatotā analīze tika apstrīdēta, pats par sevi nav pietiekams, lai apstrīdētu šo secinājumu, jo, ņemot vērā monetārās politikas jautājumiem parasti piemītošo strīdīgo raksturu un plašo ECBS rīcības brīvību, var pieprasīt tikai to, lai ECBS izmantotu tās ekonomisko ekspertīzi un tās rīcībā esošos nepieciešamos tehniskos līdzekļus, lai šī analīze tiktu veikta rūpīgi un precīzi.
- 76 Šī sprieduma 72. un 73. punktā aprakstītajā situācijā dalībvalstu, uz kurām attiecās procentu likmes, kuras ECB uzskatīja par pārāk augstām, obligāciju iegāde sekundārajā tirgū var veicināt šo likmju pazemināšanos, kļiedējot nepamatotās bažas par eurozonas izjukšanu un tādējādi veicinot pārmērīgo riska prēmiju samazināšanos vai pat izzušanu.
- 77 Šādā kontekstā ECBS bija tiesības uzskatīt, ka šāda procentu likmju attīstība atvieglo ECBS monetārās politikas transmisiju un saglabā šīs politikas vienotību.
- 78 Tādējādi nav strīda par to, ka valsts obligāciju procentu likmēm ir noteicoša loma, nosakot dažādiem šīs valsts ekonomikas dalībniekiem piemērojamas procentu likmes, finanšu institūciju, kuras tur šādas obligācijas, portfeļa vērtību un šo institūciju spēju iegūt likvīdos līdzekļus. Tādējādi, iznīcinot vai samazinot dalībvalstu obligācijām noteiktās pārmērīgās riska prēmijas, ir iespējams izvairīties no tā, ka to svārstības un līmenis rada šķērsli ECBS monetārās politikas lēmumu transmisijai šīs valsts ekonomikā un apdraud šīs politikas vienotību.
- 79 Turklāt šajā tiesvedībā netiek apstrīdēts ECB apgalvojums, ka pamatlietā aplūkotās programmas izziņošana ir pietiekama, lai panāktu vēlamās sekas, proti, atjaunotu monetārās politikas transmisijas mehānismu un šīs politikas vienotību.
- 80 No iepriekš minētā izriet, ka, pastāvot tādiem ekonomiskajiem apstākļiem, kādus ECB norādīja paziņojuma presei publicēšanas dienā, ECBS bija tiesīga uzskatīt, ka šajā paziņojumā izziņotā programma var veicināt ECBS mērķus un attiecīgi cenu stabilitātes saglabāšanu.

- 81 Šādos apstākļos, otrkārt, ir jāpārbauda, vai šāda programma acīmredzami nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.
- 82 Šajā ziņā ir jānorāda, ka no paziņojuma presei formulējuma skaidri izriet, ka pamatlietā aplūkotā programma ļauj iegādāties valstu obligācijas sekundārajā tirgū tikai tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams šīs programmas mērķu sasniegšanai, un ka šī iegāde tiks pārtraukta, tiklīdz tiks sasniegti šie mērķi.
- 83 Tāpat ir jānorāda, ka pamatlietā aplūkotās programmas izziņošanai ar paziņojumu presei vajadzības gadījumā sekotu otrs posms, proti, šīs programmas īstenošana, kas būtu pakārtota monetārās politikas prasību padziļinātam izvērtējumam.
- 84 Turklāt ir jākonstatē, ka vairāk nekā divus gadus pēc pamatlietā aplūkotās programmas izziņošanas tā nav tikusi īstenota, jo Padome uzskatīja, ka tās piemērošanu neattaisno ekonomiskā situācija eurozonā.
- 85 Papildus tam, ka paziņojumā presei izziņotās programmas īstenošana ir stingri pakļauta tās mērķiem, ir jānorāda, ka šīs programmas iespējamā amplitūda tiek vairākos veidos ierobežota.
- 86 Tādējādi šķiet, ka ECBS šīs programmas ietvaros var iegūt tikai to dalībvalstu obligācijas, kas ir makroekonomiskās korekcijas programmas priekšmets un kurām no jauna ir piekļuve obligāciju tirgum. Turklāt pamatlietā aplūkotā programma ir vērsta uz valstu obligācijām, kuru termiņš ir mazāks par trīs gadiem, ECBS saglabājot iespēju jebkurā brīdī pārdot iegūtās obligācijas.
- 87 No šiem apstākļiem, no vienas puses, izriet, ka paziņojumā presei izziņotā programma galu galā attiecas tikai uz ierobežotu eurozonas valstu izdotu valsts obligāciju daļu, tādējādi saistības, kuras ECB var uzņemt, īstenojot šādu programmu, faktiski ir ierobežotas. No otras puses, šādu programmu var piemērot tikai tad, ja situācija atsevišķās no šīm valstīm jau ir pamatojusi EMS ieviešanu, kas joprojām ir spēkā.
- 88 Šādos apstākļos šķiet, ka ECBS būtu tiesības pieņemt programmu, kuras apmērs ir šādi ierobežots, nenosakot kvantitatīvu ierobežojumu pirms tās īstenošanas, jo šāds ierobežojums turklāt var novājināt šīs programmas efektivitāti.
- 89 Turklāt, ciktāl iesniedzējtiesa interesējas par šādas programmas selektivitāti, ir jāatgādina, ka šīs programmas mērķis ir novērst traucējumus ECBS monetārās politikas transmisijas mehānismā, ko radījusi īpašā atsevišķu dalībvalstu izlaisto valsts obligāciju situācija. Šādos apstākļos ECBS bija tiesības uzskatīt, ka selektīva obligāciju iegādes programma var izrādīties nepieciešama, lai atrisinātu šos traucējumus, koncentrējot ECBS darbību tajās eurozonas daļās, kuras ir īpaši skartas, un tādējādi izvairīties no nelietderīga šīs programmas mēroga palielināšanas, pārsniedzot to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu šos mērķus, vai tās efektivitātes samazināšanas.
- 90 Turklāt ir jākonstatē, ka paziņojumā presei izziņotajā programmā ir norādītas dalībvalstis, kuru obligācijas var iegādāties, pamatojoties uz kritērijiem, kas ir saistīti ar tās mērķiem, nevis izvēloties patvaļīgu selekciju.
- 91 Treškārt, jānorāda, ka ECBS ir izsvērusi dažādās pastāvošās intereses, lai efektīvi novērstu to, ka aplūkotās programmas īstenošanas laikā rodas neērtības, kas acīmredzami nav samērīgas ar programmas mērķiem.
- 92 No iepriekš minētā izriet, ka paziņojumā presei izziņotā programma nepārkāpj samērīguma principu.

Par LESD 123. panta 1. punktu

- 93 Iesniedzējtiesa uzdod jautājumu par paziņojumā presei izziņotās valsts obligāciju iepirkšanas programmas sekundārajā tirgū atbilstību LESD 123. panta 1. punktam.
- 94 No LESD 123. panta 1. punkta izriet, ka šī tiesību norma aizliedz ECB un dalībvalstu centrālajām bankām pieļaut konta pārtēriņu vai sniegt jebkādus citus kredīta pakalpojumus Savienības un dalībvalstu publisku iestāžu vajadzībām, kā arī tieši no tām pirkt to parāda instrumentus (spriedums *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 123. punkts).
- 95 No tā izriet, ka minētā tiesību norma aizliedz ECBS sniegt jebkādu finansiālu palīdzību dalībvalstij (šajā ziņā skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 132. punkts), vienlaicīgi vispārīgā veidā neizslēdzot ECBS tiesības pārpirkt no šīs valsts kreditoriem tās iepriekš izlaistus vērtspapīrus.
- 96 Tādējādi protokola par ECBS un ECB 18. panta 1. punkts, lai sasniegtu ECBS mērķus un veiktu tās uzdevumus, ļauj tai darboties finanšu tirgos, tostarp tieši pērkot un pārdodot tirgojamus instrumentus, kuros ietilpst valsts obligācijas, nenosakot šai atļaujai īpašus nosacījumus, izņemot gadījumus, kad netiek ievērots pats atvērtā tirgus darījumu raksturs.
- 97 Tomēr ECBS nav tiesīga iegādāties valsts obligācijas sekundārajā tirgū apstākļos, kad faktiski tās iesaistīšanās radītu sekas, kas būtu pielīdzināmas tiešai valsts obligāciju iegādei no dalībvalstu iestādēm un struktūrām, tādējādi apdraudot LESD 123. panta 1. punktā norādītā aizlieguma efektivitāti.
- 98 Turklāt, lai noteiktu, kādas valsts obligāciju iegādes formas ir saderīgas ar šo tiesību normu, ir jāaplūko tās mērķis (pēc analogijas skat. spriedumu *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 133. punkts).
- 99 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka LESD 123. pantā paredzētā aizlieguma izcelsme ir atrodama EK līguma 104. pantā (jaunajā redakcijā – EKL 101. pants), kas EK līgumā tika iekļauts ar Māstrihtas līgumu.
- 100 No šī pēdējā līguma sagatavošanas darbiem izriet, ka LESD 123. panta mērķis ir nodrošināt, lai dalībvalstis īstenotu pareizu budžeta politiku, izvairoties no tā, ka valsts deficīta monetārā finansēšana vai valsts iestāžu privileģēta piekļuve finanšu tirgiem rada pārliedzīgas dalībvalstu parādsaistības vai pārmērīgu deficītu (skat. projektu Līgumam, ar ko groza Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, lai izveidotu ekonomisko un monetāro savienību, *Bulletin des Communautés européennes*, papildinājums 2/91, 22. un 52. lpp.).
- 101 Šādos apstākļos, kā tas ir atgādināts Padomes 1993. gada 13. decembra Regulas Nr. 3603/93, ar ko precizē definīcijas, lai piemērotu [LESD 123.] pantā un [125.] panta 1. punktā minētos aizliegumus (OV L 332, 1. lpp.), preambulas septītajā apsvērumā, sekundārajā tirgū izdarītos pirkumus nedrīkst izmantot, lai apietu LESD 123. panta mērķi.
- 102 Kā ģenerālvokāts norādīja savu secinājumu 227. punktā, no tā izriet, ka tad, kad ECB iegādājas valsts obligācijas sekundārajā tirgū, tai iesaistīšanās ir jāpapildina ar pietiekamām garantijām, lai to saskaņotu ar monetārās finansēšanas aizliegumu, kas izriet no LESD 123. panta 1. punkta.
- 103 Attiecībā uz paziņojumā presei izziņoto programmu, pirmkārt, ir jānorāda, ka ECBS šīs programmas ietvaros ir atļauts iegādāties valsts obligācijas nevis tieši – no dalībvalstu iestādēm un struktūrām, bet gan tikai netieši – sekundārajos tirgos. Pamatlietā aplūkotajā programmā paredzēto ECBS iesaistīšanos tādējādi nevar pielīdzināt dalībvalsts finansiālās palīdzības pasākumam.

- 104 Tādējādi, otrkārt, ir jāuzsver, ka ECBS iesaistīšanās faktiski radītu sekas, kas būtu pielīdzināmas tiešai valsts obligāciju iegādei no dalībvalstu iestādēm un struktūrām, ja tirgus dalībniekiem, kuri var iegādāties valsts obligācijas primārajā tirgū, būtu pārlicība, ka ECBS šīs obligācijas pārpirks tādā termiņā un ar tādiem nosacījumiem, kas šiem tirgus dalībniekiem faktiski ļautu darboties kā ECBS starpniekiem, iegādājoties minētās obligācijas tieši no attiecīgās dalībvalsts iestādēm un struktūrām.
- 105 No ECB sniegtā skaidrojuma izriet, ka šajā tiesvedībā paziņojumā presei izziņotās programmas īstenošana ir jāpakļauj nosacījumiem, kuru mērķis ir izvairīties no tā, ka ECBS iesaistīšanās sekundārajā tirgū būtu ietekme, kas būtu pielīdzināma tiešai valsts obligāciju iegādei primārajā tirgū.
- 106 No šāda viedokļa raugoties, no lēmumu un pamatnostādņu projektiem, kurus ECB iesniegusi šajā tiesvedībā, izriet, ka Padomei ir jābūt kompetencei lemt par šādā programmā paredzētas iesaistīšanās sekundārajos tirgos apmēru, sākumu, gaitu un apturēšanu. Turklāt ECB precizēja Tiesā, ka ECBS, pirmkārt, paredz ievērot minimālo termiņu starp vērtspapīru laišanu primārajā tirgū un to pārpirkšanu sekundārajā tirgū un, otrkārt, izslēgt to, ka tiek veikti jebkādi iepriekšēji paziņojumi vai nu saistībā ar tās lēmumu veikt šādus pirkumus vai saistībā ar paredzēto pirkumu apmēru.
- 107 Ciktāl šādas garantijas ļauj izvairīties no tā, ka valsts obligāciju izlaišanas nosacījumus maina pārlicība par to, ka šīs obligācijas pēc to izlaišanas iegādāsies ECBS, tās ļauj izslēgt iespējamību, ka paziņojumā presei izziņotās programmas īstenošanai faktiski ir sekas, kas būtu pielīdzināmas tiešai valsts obligāciju iegādei no dalībvalstu iestādēm un struktūrām.
- 108 Protams, ka, neraugoties uz šīm garantijām, ECBS iesaistīšanās raksturs, kā to norāda iesniedzējtiesa, ļauj zināmā veidā ietekmēt valsts parāda primārā un sekundārā tirgus darbību. Tomēr šim apstāklim nav izšķirošas nozīmes, jo, kā ģenerālvokāts norāda savu secinājumu 259. punktā, šai ietekmei ir sekas, kas ir raksturīgas iegādei sekundārajā tirgū, kas ir atļauta ar LESD, turklāt šīs sekas ir nepieciešamas, lai šo iegādi varētu efektīvi izmantot monetārās politikas ietvaros.
- 109 Treškārt, paziņojumā presei izziņotā programma apietu šī sprieduma 100. punktā atgādināto LESD 123. panta 1. punkta mērķi, ja ar šo programmu attiecīgām dalībvalstīm zustu pamudinājums īstenot pareizu budžeta politiku. Tā kā no LESD 119. panta 2. punkta, 127. panta 1. punkta un 282. panta 2. punkta izriet, ka, neietekmējot cenu stabilitātes mērķi, ECBS atbalsta vispārējās Savienības ekonomiskās politikas jomas, darbības, kuras ECBS veic, pamatojoties uz LESD 123. pantu, nevar pārkāpt šo politiku efektivitāti, attiecīgajām dalībvalstīm zaudējot pamudinājumu īstenot pareizu budžeta politiku.
- 110 Turklāt monetārās politikas vadība liek pastāvīgi ietekmēt procentu likmes un banku refinansēšanas nosacījumus, nenovēršami ietekmējot dalībvalstu deficīta finansēšanas nosacījumus.
- 111 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka paziņojumā presei izziņotās programmas pazīmes izslēdz to, ka šo programmu varētu uzskatīt par tādu, kuras dēļ dalībvalstīm varētu zustu pamudinājums īstenot pareizu budžeta politiku.
- 112 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, ka minētajā programmā ir paredzēts iegādāties valsts obligācijas tikai tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams, lai aizsargātu monetārās politikas transmisijas mehānismu un šīs politikas vienotību, un šī iegāde tiks pārtraukta, tiklīdz šie mērķi tiks sasniegti.
- 113 Šādi ierobežojumi ECBS iesaistei nozīmē, no vienas puses, ka dalībvalstis nevar noteikt savu budžeta politiku, balstoties uz pārlicību par to, ka viņu valsts obligācijas ECBS nākotnē pārpirks sekundārajā tirgū, un, no otras puses, ka minētā programma netiks īstenota veidā, kas izraisītu eurozonas obligācijām piemērojamās nodokļu likmes saskaņošanu neatkarīgi no atšķirībām saistībā ar to makroekonomisko vai budžeta situāciju.

- 114 Šādas programmas pieņemšana un īstenošana tādējādi neļauj dalībvalstīm ne pieņemt budžeta politiku, kurā netiktu ņemts vērā tas, ka deficīta gadījumā tām būs jāmeklē finansējums tirgos, ne tikt aizsargātām pret sekām, kādas šajā gadījumā varētu radīt to makroekonomiskās vai budžeta situācijas izaugsme.
- 115 Otrkārt, jānorāda, ka pamatlietā aplūkoto programmu papildina vairākas garantijas, kuru mērķis ir ierobežot ietekmi uz pamudinājumu īstenošanu pareizu budžeta politiku.
- 116 Tādējādi, ierobežojot šo programmu tikai ar atsevišķiem obligāciju veidiem, kurus ir izlaidušas tikai tās dalībvalstis, kuras ir iesaistījušās struktūras korekciju programmā un kurām no jauna ir piekļuve obligāciju tirgum, ECB faktiski ierobežoja to valsts obligāciju apmēru, kuras var iegādāties minētās programmas ietvaros, un tādējādi ierobežoja šīs pašas programmas ietekmes lielumu uz eurozonas valstu finansēšanas noteikumiem.
- 117 Turklāt paziņojumā presei izziņotās programmas ietekmi uz pamudinājumu īstenošanu pareizu budžeta politiku ierobežo arī ECBS tiesības jebkurā brīdī atkārtoti pārdot nopirktās obligācijas. No tā izriet, ka sekas šo obligāciju izņemšanai no tirgus, iespējams, ir īslaicīgas. Šīs tiesības ļauj arī ECBS pielāgot tās programmu atkarībā no attiecīgo dalībvalstu attieksmes, it īpaši nolūkā ierobežot vai apturēt valsts obligāciju iegādi, ja dalībvalsts maina savu vērtspapīru izlaišanas praksi, izlaižot pārāk daudz īstermiņa obligāciju sava budžeta finansēšanai, izmantojot obligācijas, kurām var piemērot ECBS iesaistīšanos.
- 118 Apstāklim, ka ECBS ir arī iespēja saglabāt iegūtās obligācijas līdz to termiņa beigām, nav izšķirošas nozīmes šajā ziņā, jo šī iespēja ir pakļauta tam, lai šāda darbība būtu nepieciešama paredzēto mērķu sasniegšanai, un tā katrā ziņā neļauj iesaistītajiem tirgus dalībniekiem būt pārliecinātiem par to, ka ECBS šīs tiesības izmantos. Turklāt ir jāatgādina, ka protokola par ECBS un ECB 18. panta 1. punktā šāda prakse nav izslēgta un tajā nav paredzēts, ka izdevēja dalībvalsts atteiktos no sava parāda maksājuma brīdī, kad būs iestājies termiņš obligācijām.
- 119 Turklāt, paredzot iegādāties tikai to dalībvalstu izlaistās obligācijas, kurām no jauna ir piekļuve obligāciju tirgum, ECBS faktiski no programmas, kuru tā paredz īstenošanu, izslēdz dalībvalstis, kuru finansiālā sistēma būtu tik ļoti pasliktinājusies, ka tās vairs nevarētu piekļūt finansējumam tirgū.
- 120 Visbeidzot, valsts obligāciju iegādes pakļaušana pilnīgai strukturālo korekciju programmu ievērošanai, kas ir saistoša attiecīgajām dalībvalstīm, izslēdz to, ka paziņojumā presei izziņotā programma varētu mudināt šīs valstis atteikties no valsts finanšu konsolidēšanas, pamatojoties uz finansēšanas iespējām, ko varētu radīt šādas programmas īstenošana.
- 121 No iepriekš minētā izriet, ka paziņojumā presei izziņotās programmas rezultātā attiecīgajām dalībvalstīm nezūd pamudinājums īstenošanu pareizu budžeta politiku. No tā izriet, ka LESD 123. panta 1. punkts neliedz ECBS pieņemt šādu programmu un to īstenošanu apstākļos, kas ECBS iesaistīšanās nerada sekas, kas būtu pielīdzināmas tiešai valsts obligāciju iegādei no dalībvalstu iestādēm un struktūrām.
- 122 Šādas programmas iezīmes, uz kurām īpaši norādīja iesniedzējtiesa, kuras netika norādītas iepriekšējos punktos ietvertajā analizē, neapstrīd šo secinājumu.
- 123 Tādējādi apstāklis, ka šī programma varētu ECB radīt ievērojamu zaudējumu risku, pat ja tas būtu pierādīts, nekādā veidā nemazina minētajā programmā ietvertās garantijas, lai izvairītos no tā, ka dalībvalstīm zūd pamudinājums īstenošanu pareizu budžeta politiku.
- 124 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šīs garantijas arī samazina ECB radīto zaudējumu risku.

- 125 Turklāt ir jāatgādina, ka tādai centrālajai bankai, kāda ir ECB, ir jāpieņem lēmumi, kas, kā tas ir atvērtā tirgus darījumu gadījumā, nenovēršami tai rada zaudējumu risku, un protokola par ECBS un ECB 33. pants pamatoti paredz veidu, kādā ir jāsadala ECB zaudējumi, īpaši nenorādot riskus, kurus tā var uzņemt, lai īstenotu monetārās politikas mērķus.
- 126 Turklāt, lai gan privileģēta kreditora statusa neesamība var nozīmēt, ka ECB ir pakļauta parāda atlaišanai, par kuru lemj citi attiecīgās dalībvalsts kreditori, jānorāda, ka šāds risks ir cieši saistīts ar obligāciju iegādi sekundārajos tirgos – darbību, kuru ir atļāvuši veikt līgumu autori, neparedzot nosacījumu, ka ECB būtu jāpiemēro privileģētā kreditora statuss.
- 127 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild, ka LESD 119. pants, 123. panta 1. punkts un 127. panta 1. un 2. punkts, kā arī protokola par ECBS un ECB 17.–24. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj ECBS pieņemt paziņojumā presei izziņoto valsts obligāciju iegādes programmu sekundārajos tirgos.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 128 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

LESD 119. pants, 123. panta 1. punkts un 127. panta 1. un 2. punkts, kā arī 4. protokola par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem un Eiropas Centrālās bankas statūtiem 17.–24. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj Eiropas Centrālo banku sistēmai (ECBS) pieņemt valsts obligāciju iegādes programmu sekundārajos tirgos, kā tas tika norādīts paziņojumā presei, uz kuru ir atsauce Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2012. gada 5. un 6. septembra 340. sanāksmes protokolā.

[Paraksti]